

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

In Septimo Historiae Ecclesiasticae Libro haec continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

& Theocristo Palaestinae Provinciae episcopi invitatum fuisse, ut ad Synodum Antiochenam occurreret, in qua quidam Novati schisma confirmare tentabant. Scribit etiam sibi nuntiatum fuisse, quod Fabius quidem diem extremum obiisset, Demetrianus vero in ejus locum episcopus Antiochenae ecclesiae esset constitutus. Sed & de Hierosolymorum episcopo mentionem facit his verbis: Quod enim ad Alexandrum spectat, is in carcerem conjectus, beato exitu defunctus est. Sequitur deinde altera ejusdem Dionysii epistola ad fratres Romae constitutos, per Hippolytum missa: de officio Diaconi. Alteram item ad eosdem epistolam scribit de pace, & pariter de poenitentia. Rursus aliam ad confessores ibidem constitutos, qui Novati sententiae etiam tum favebant. Duas quoque alias ad hos ipsos epistolas misit, posteaquam ad ecclesiam rediissent. Alias quoque complures ad diversos scripsit epistolas, ex quibus quicumque illius operum studiosi sunt amatores (sunt autem etiamnum plurimi) multiplicem percipere possunt utilitatem.

Explicit Liber sextus Historia
Ecclesiastica.

καὶ ἡ Παλαιστίνῃ Θεοκρίστῳ, ὡς ἀνέπιπτε
Συνόδον ἀπαλήθειαν καὶ Ἀντιόχειαν, ἣν
ἔνοσάτε κραύνην πῖνές ἐπεχειρῆν τὸ ἔργον
μα. ὡς τῶν ἐπισέλλει μιν ὑβῆναι αὐτὸν
Φάβιον μὲν κεκοιμηθῆς. Δημητρίαν δὲ ἐπι-
δοχον ἐκείνῃ τῆς καὶ Ἀντιόχειαν Ἐπισκοπῆς
καθίσταται. γράφει ἡ καὶ ἡ Ἐπιστολὴ ἐν Ἱεροσολύμοις,
αὐτοῖς ῥήμασι Φασκῶν. ὁ μὲν γὰρ μακα-
ριεῖ. Ἀλέξανδρος ἐν Φραγκῶν Ἰουδαίῳ μα-
καρίως ἀνεπαύσατο. ἐξῆς ταύτη καὶ ἕτεραί
ἐπιστολὴ τοῖς ἐν Ρώμῃ ἔτι Διονυσίου Φασκῶν
διακονικῆ, διαῖππολυτέ. τοῖς αὐτοῖς ἡ ἀλλο-
καὶ εἰρήνης διατυπῆται καὶ ὡσαύτως καὶ ἡ
Ἰανοίας καὶ αὐτὸν πάλιν ἀλλοῖς τοῖς ἐκείνῃ
λοῖται, ἐπὶ τῇ ἔτι Νοσάτε συμφεραμένη
γνώμῃ. τοῖς ἡ αὐτοῖς τῶν ἐτέρων δύο μετὰ
θεμλίους ἔπι τῶν ἐκκλησιῶν ἔπι ἔλλα.
ἄλλοις ἡ πλείοσι ὁμοίως διὰ γραμμάτων
μιλήσας, ποικίλας τοῖς ἐπὶ νῦν ἀποδόν
τῶν λόγων αὐτῶν ποικίλους καταλέγουσι
ὠφελείας.

Τέλος τῆς ἑξῆς λόγῃ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἱστορίας.

Τὰς καὶ ἡ ἐδόμησεν ἀεὶ χεῖ βίβλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.

- α' Περὶ τῆς Δεκίας καὶ Γαλλίας κακοτροπίας.
β' Τίνες οἱ καὶ τῶν ἐν Ρώμῃ ἐπίσκοποι.
γ' Ὅπως Κυπριανὸς ἀμα τοῖς καὶ αὐτὸν Ἐπισκόποις τῶν ἔξαιρέτικῆς πλάνης
πυρέφουλας λατρεῖ δὲ ἐν καθαίρειν πρῶτον ἐδομάσεν.
δ' Ὅπως καὶ τῶν Διονυσίου συνέταξεν ἔπι ἔλλα.
ε' Περὶ τῆς καὶ τὸν διωσμὸν εἰρήνης.
ς' Περὶ τῆς καὶ Σαβέλλιον αἰρέσεως.
ζ' Περὶ τῆς τῶν αἰρέτικῶν παμμάρη πλάνης, καὶ τῆς θεοπέμπτης ὁράσεως Διονυ-
σίῃ, ἔτε παρείληφεν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων.
η' Περὶ τῆς καὶ Νοσάτον ἑτεροδοξίας.
θ' Περὶ τῆς αἰρέτικῶν ἀθέου βαπτίσματος.
ι' Περὶ Οὐαλεριανῶν, καὶ τῶν αὐτὸν διωγμῶν.
ια' Περὶ τῶν τότε Διονυσίου καὶ τοῖς καὶ Αἰγυπτίον συμβάντων.
ιβ' Περὶ τῶν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης μαρτυρησάντων.
ιγ' Περὶ τῆς καὶ Γαλλίαν εἰρήνης.
ιδ' Οἱ καὶ ἐκείνοι συνηκμακότες Ἐπίσκοποι.
ις' Ὅπως καὶ Καισαρείαν Μαρίνου ἐμαρβύθησεν.

- κς Η κτ' Ασύειον ἰσοεία.
 κζ Περί τῆς κτ' Παναγίας σημείων τῆς τῆς Ζωήτος ἡμῶν μεγαλεργίας.
 κη Περί τῆς ἀνδριανῆς ἔη αιμορροῖσα ἀνέστησεν.
 ιθ Περί τῆς θρόνου Γακώβου τῆς Ἐποκόπου.
 κβ Περί τῆς ἐξ ἑσθλατικῶν Διονυσίου ἐπιστολῶν, ἐνθα κτ' περὶ τῆς Πάχα κανονίζεσ.
 κγ Περί τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συμβάντων.
 κδ Περί τῆς ἐπισκοπῆς Ἰούσας.
 κε Περί τῆς Γαλιλιῶν βασιλείας.
 κς Περί Νεπώου καὶ τῆς κατ' αὐτὸν χρίσματος.
 κζ Περί τῆς Ἰωάννου Ἀποκαλύψεως.
 κη Περί τῆς ἐπιστολῶν Διονυσίου.
 κθ Περί Παύλου τῆς Σαμοσατέως ἐκ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συστάσεως ὑπ' αὐτῆς αἰρέσεως.
 λβ Περί τῶν τότε γνωριζομένων διαφανῶν Ἐπισκόπων.
 λγ Ὅπως ὁ Παῦλος ἀπέλεγχεθεὶς ὑπὸ Μαλχιῶν Ἰουδῶν ἀπὸ Θεσιῶν πρεσβυτέρων, ἔξεκηρύχθη.
 λδ Περί τῆς κτ' Παύλου ἐπιστολῆς τῶν Ἐπισκόπων.
 λε Περί τῆς τῶν Μανιχαίων ἑτεροδόξου διασερφῆς ἀπὸ τότε δεξαμένης.
 λς Περί τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτῶν διαπρεψάντων ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν, τίνες τε αὐτῶν μέχρι τῆς τῶν ἐκκλησιῶν πολιορκίας διέμεναν.

IN SEPTIMO HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ LIBRO
hæc continentur.

- I. De improbitate Decii & Galli.
 II. Quinam tunc fuerint Romanæ urbis episcopi.
 III. Quomodo Cyprianus cum aliquot sibi adjunctis episcopis eos qui ab hæretico errore converterentur, primus rebaptizandos censuit.
 IV. Quot epistolas dionysius ea de re conscripsit.
 V. De pace ecclesiarum post persecutionem.
 VI. De hæresi Sabellii.
 VII. De execrando hæreticorum errore, & de visione dionysio divinitus missa, & de ecclesiastica regula eidem tradita.
 VIII. De hæresi Novati.
 IX. De impio hæreticorum baptismo.
 X. De Valeriano & de persecutione ab eo excitata.
 XI. De his quæ dionysius & Christiani qui in Ægypto erant pertulerunt.
 XII. De his qui apud Cæsaream Palestinæ martyrio perfuncti sunt.
 XIII. De pace à Gallieno reddita.
 XIV. Quinam iisdem temporibus floruerint episcopi.
 XV. Quomodo Marinus apud Cæsaream martyrio perfunctus est.
 XVI. Narratio de Astyrio.
 XVII. De miraculis Servatoris nostri apud Paneadem.
 XVIII. De statua quam mulier sanguinis fluxu laborans erexit.
 XIX. De cathedra Jacobi episcopi.
 XX. De epistolis Paschalibus dionysii, in quibus & canonem Paschalem tradit.
 XXI. De his quæ Alexandria contigerunt.
 XXII. De morbo qui tunc grassatus est.
 XXIII. De Imperio Gallieni.
 XXIV. De Nepote & ejus schismate.
 XXV. De Joannis Apocalypsi.
 XXVI. De epistolis dionysii.

- XXVII. De Paulo Samofateno, deque hæresi ab eodem Antiochiæ instituta.
- XXVIII. De episcopis qui tunc præ cæteris insignes fuerunt.
- XXIX. Qualiter Paulus convictus à Malchione Presbytero qui prius sophista fuerat, abstin- tus est.
- XXX. De epistola Synodi contra Paulum.
- XXXI. De Manichæorum errore qui tunc primùm exortus est.
- XXXII. De viris ecclesiasticis qui nostra ætate floruerunt, & quinam ex ipsis usque ad ere- sionem ecclesiarum superfuerint.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ
ΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΛΟΓΟΣ Ζ΄

Septimum quoque Ecclesiasticæ Hi- storix librum magnus ille Dionysius suis verbis nobiscum unà contexet : cuncta quæ ætate sua contigerunt, in epistolis quas reliquit singillatim exponens. Hinc porrò narrationis nostræ ducemus exordium.

Τὸν ἑβδόμον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας οὗτος ὁ μέγας ἡμῶν Ἀλεξανδρεὺς ἐπι- σκοπὸς Διονύσιος ἰδίαις φωναῖς συγγρά- νησεν. τῶν κατ' αὐτὸν πεπερασμένων ἐκκλησια- στικῶν μετέπειτα ἀκατάλειπτον ἐπιστολῶν ὑψηλοῦ μῆ- τρου. ἐμοὶ δὲ ὁ λόγος ἐντεθεὶς παρὰ τὴν δεξίην.

CAPI T I.

De improbitate Decii & Galli.

Vide Ni- cephor. l. 5. c. 34.

Decio simul cū liberis interfecto cū secundum Imperii annum necdum expleisset, Gallus in ejus locum succedit. Quo tempore Origenes, septuagesimo ætatis annō ex hac vita mi- gravit. Ceterum Dionysius in epistola ad Hermammōnem de Gallo Imperatore ita scribit : Sed neque Gallus culpam Decii intellexit : nec prospexit quid tandem illum pessumdedisset. Quin potius ad eundem lapidem ante oculos suos positum impexit. Qui cū Imperium ipsius prospero in statu esset, cunctaque ex animi sententia succederent : viros sanctos qui pro pace & incolunitate ipsius preces ad Deum allegabant, infectatus est. Cum illis ergo orationes pro ipso fieri solitas simul fugavit. Hæc de Gallo Dionysius.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Πεὶ τὸ Δεῖν καὶ τὸ Γάλλου κακοτροπίας.

Δεῖνον ἔδ' ὄλον ἐπιπραλῆσαν ἀδυνάτου ἡγεμόνον, αὐτίκα τε ἀματόις παισὶ καὶ σφαγήται, Γάλλος διαδέχεται. Οὐδὲ γὰρ τῷ ἐν τῷ ἐνός δέοντα τὴν ζωῆς ἑβδόμη καὶ ἡμι- πλήσας ἔτη, τελευτᾷ. γράφον γένοιτο Διονύσιος Ἐρμάμμωνι περὶ τοῦ Γάλλου ταύτης φάσκει. ἀλλ' ἐδὲ Γάλλος ἐγνωτὸ Δεῖνον καὶ κόν. ἐδὲ προσεκόπησε τίποτ' ἐκείνον ἐσφραγίσαντα ἀλλὰ πρὸς τὸν αὐτὸν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἡρόμενον ἐπαυσε λίθον. ὃς δὲ φερούσης ἀπὸ τῆς βασιλείας, καὶ κτ' ἐνὶ χωρῆσιν τῶν πραγμάτων. τὰς ἱερὰς ἀνδράς τὰς αὐτῆς εἰρήνης αὐτῶν καὶ τῆς υἱείας πρὸς τὸν Θεόν, ἤλασεν. ὅθεν σὺ ἐπιπέ- ἐδῶξε καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν προσευχὰς. ταῦτα μὲν σὺ περὶ τοῦδε.

CAPI T II.

Quinam tunc fuerint Romanae urbis Episcopi.

Hæc refer- Niceph. l. 6. c. 7.

Interea Romæ cū Cornelius tribus circiter annis episcopatum tenuisset, Lucius in ejus locum substituitur. Qui

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Τίνες οἱ κατὰ τούδε Ῥωμαίων Ἐπίσκοποι.

Κατὰ τὴν Ῥωμαίων πόλιν Κορνήλιος τρι- σὶν ἀμφοῖν ταῖς τῆς Ἐπισκοπῆς δια- τῆς